

Woensdag

den 2den April.

OFFICIEEL GEDEELTE.

EXTRACT uit het Register der Resolutien van den
Gouverneur Generaal ad interim van Nederlandsch
Indie in Rade.

BATAVIA, den 13den Maart 1834. (No. 2.)

Gelezen, enz.

Is goedgevonden en verstaan:

Eerstelijk: Ter wegneming van alle onzekerheid, te verklaren, dat de Publikatie van 23 Julij 1833, (Staatsblad no. 45), alleen van toepassing is, op de eigenlijke Inlandsche bevolking, en mitsdien niet op Chinezen, en andere vreemde oosterlingen;

Ten tweede, enz.

Extract, enz.

Accordeert met voorschreven register;

De Adjunct Secretaris der Indische Regering,
STIERLING.

INOFFICIEEL GEDEELTE.

EUROPESCHE BERIGTEN.

ENGLAND.

De jongste Engelsche dagbladen zijn opgevuld met berigten van den weerstand, dien het volk te Londen overal biedt aan het innen der deur en venster gelden. Hier en daar heeft men zich zelfs met geweld tegen de betaling dier belasting verzet en allerwege vormen zich gezelschappen met dat oogmerk. Men ziet dan ook de spoedige afschaffing dezer in Engeland zoo gehate belasting te gemoet.

FRANKRIJK.

In de berigten uit Parijs van den 9den November wordt vermeld, dat de Generaal Harispe, die over de divisie van het observatie-leger aan de zijde van Bayonne bevel voert, van zijnen Minister den last heeft ontvangen, om zich gereed te houden, opdat hij op het eerste sein in Spanje kunne binnenrukken. Volgens de laatste brieven uit Bayonne van den 5den, heerschte onder de daar verzamelde troepen werkelijk veel beweging, en hielden de soldaten zich overtuigd, dat zij weldra in Spanje zouden moeten trekken. Van eenen anderen kant beweert men evenwel, dat het Fransche Ministerie besloten heeft om, vóór deszelfs gewapende tusschenkomst in Spanje, een verzoek daartoe van de Koningin-Regentes af te wachten, en om zich bij voorraad tot het versterken van het observatie-leger met nog eenige regementen te bepalen.

De Fransche Regering heeft, naar men verzekert, eene nota aan de verschillende Italiaansche Regeringen gezonden, om deze te verwittigen, dat de reizigers, die in de havens van Italie zich naar Frankrijk willen inschepen, aldaar niet toegelaten zullen worden, dan voor zoo verre hunne passen door de Fransche Consuls aldaar gevisceerd zijn. De beduchtheid, dat de Hertogin van Berry eene nieuwe poging zal doen, om in Frankrijk te landen, schijnt tot dezen maatregel aanleiding gegeven te hebben.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 29sten October. Ons Fransche Journal geeft het volgende uittreksel uit een artikel der Manheimer Courant.

» Toen de vereenigde legers over het trotsche Frankrijk gezegevierd hadden, en de vergelding eens langen oorlogs eindelijk volbragt was, hadden de Duitschers en derzelver vrienden verwacht, dat de ondereenmenging der landen ontward en de grenzen van elk derzelve geregeld zouden worden. Velen hunner verlangden, dat men van Frankrijk die landen weder losmaakte,

welke eertijds een deel van Duitschland hadden uitgemaakt en waar de nog steeds gesprokene Deutsche taal derzelver oorsprong openbaart. Dit verlangen had zijnen grond niet in vergrootingszucht, maar men had het oog op de ondervinding van het verleedene, en wilde zich voor de gedurige ongerustheid behoeden, waarin Duitschland geleefd had. De overeenkomst, krachtens welke de Nederlanden onder denzelfden schepter vereenigd werden vond dus algemeenen bijval bij liberalen en monarchalen, en daar deze werkelijk voltrokken vereeniging en de aanleg eener linie van vestingen naar den kant van Frankrijk op die overeenkomst het zegel drukte, begon Duitschland weder vrijeren adem te halen; de volken reikten elkander de broederhand en prezen de vorsten, welke hun deze weldaad verschaft hadden. Ongelukkig was dit geluk van geen langen duur. Een zekere de Potter was stout genoeg, met de bewerkers van dezen ruststaat den spot te drijven, tegen hen in Frankrijk en in Engeland te intrigeren, en daarenboven de steeds tot onrust en ongenoegen overhellende Belgen aan te sporen om de dagen na te apen, toen de revolutie-storm over Frankrijk woedde.

» Die zelfde de Potter bracht Engeland en Frankrijk er toe, om hunne vroegere betrekkingen met de drie mogendheden van het Noorden en met het Duitsch-Verbond te vergeten. Het gevolg hiervan was dat, in plaats van den Koning der Nederlanden te hulp te komen en den opstand te bedwingen, men die liet voortwoekeren, en weldra plukte Rusland daarvan de vruchten in Polen. Het is slechts aan den geest van orde en van volharding toe te schrijven, dat Duitschland en de overige van revolutionaire bewegingen vrij geblevene landen te danken hebben gehad, dat zij in de algemeene omkeering niet medegesleept geworden zijn. Wij beklagen hen die er de slagtoffers van geweest zijn, maar wij zouden niet gaarne zien dat nieuwe onlusten de tegenwoordige orde van zaken kwamen schokken en wij zijn van gedachte dat men dezelve niet behoorde te storen, maar ook niets meer daaraan toe te geven. Bij voorbeeld, Duitschland kan tot geen prijs hoegenaamd gedoogen, dat men den Koning der Nederlanden ook nog van het Groothertogdom Luxemburg beroove, zonder hem volledige schadevergoeding te geven en zonder de stelligste waarborgen van den kant van Engeland en Frankrijk, dat deze voortaan eenstemmig met de overige mogendheden handelen en verder geene reden tot misnoegen zullen geven. Het offer, hetwelk Duitschland gebragt heeft, toen het, zonder dat er regt of grond toe was, alleen uit liefde tot den vrede, gedoogde wat gebeurd is, is reeds groot genoeg. Maar wat zou wel het gevolg wezen, indien de Deutsche lankmoedigheid duldde, dat ook Luxemburg aan hetzelfde ontrukt werd? De Fransche hoogmoed zou daarin van den kant van Duitschland niet anders dan zwakheid zien. Hij zou gedurig stouter worden, zonder eind of maat eisch op eisch stapelen en zich eindelijk tot dien zelfden trap verheffen, dien hij onder Napoleon bereikt had. Men weet dat, sedert Talleyrands terugkomst te Parijs, het wachtwoord is: Verbond met Engeland en de grensscheiding van den Rijn.

» Doch dat Duitschland zich gerust stelle; dat het den bloem zijner 36 millioenen talrijke bevolking aan de Fransche bevolking van 32 millioenen tegen over stelle, en wanneer Frankrijk op Engeland wijst als op zijnen naauwverknootten bondgenoot, dat dan Duitschland de eene hand aan het Noorden, de andere aan het Oosten toereike en de oogen tot den hemel heffe, die Duitschlands wapenen zal zegenen en hetzelfde behoeden, gelijk het nog niet lang geleden behoeft geworden is."

Hetzelfde Journal behelst ook het volgende artikel:

» De Heer van de Weijer, dien de Belgische revolutie tot de ambassade te Londen verheven heeft, was vijf jaren geleden een weinig bekend, ongegoed advocaat, uit een geslacht beneden de middelmatigsten. Onder de regering van Koning Willem werd de Heer van de Weijer tot redacteur der Gazette des Pays-bas, tot professor aan het Brusselsche museum, tot bibliothecaris der stad benoemd, en begon den invloed te genieten, welke deze drie ambten hem natuurlijk verschaffen moesten. De uitkomst heeft bewezen dat, terwijl hij deze posten bekleedde, de Heer van de Weijer reeds toen, in den Courrier des Pays-bas, tegen Koning Willem schreef.

» Waarschijnlijk rekt Z. M. Koning Leopold op de trouw en de dankbaarheid van den Heer van de Weijer; hij kon zijn vertrouwen niet beter plaatsen."

ZWITSERLAND.

Van de westelijke grenzen van Zwitserland wordt van 28 October het volgende geschreven:

» Na de vrij hevige schokken, die Zwitserland doorgestaan heeft, heerscht er thans eene ongewone staatkundige rust, en het laat zich voor het oogenblik aanzien, als of de vrede in de gemoederen

wilde terug keeren. Zelfs de zoo hartstogtelijke taal der dagbladen begint te bedaren. De reden dezer verandering is intusschen geenszins in eene wezenlijke verzoening der partijen te zoeken. De tegenwoordige rust is slechts schijnbaar, en niet anders dan de gewone ontspanning, die altijd onvermijdelijk op buitengewone inspanningen volgden. In de nog altijd onbeslist gebleven vraag wegens de herziening der Verbonds-akte is nog steeds ruime stof tot volks-opruijing gelegen, en het is te vreezen, dat het niet lang zal duren of deze zaak zal geheel Zwitserland in nieuwe en ernstiger beroeringen compelen, dan die, welke tot de kantons-omwentelingen geleid hebben. Velen koesteren de hoop dat de in de meeste kantons veranderde staatsregelingen van zelve tot de centralisatie van Zwitserland aanleiding zullen geven. Deze lie-den bedriegen zich echter, daar zij van bloote vormen verwachten, wat alleen eene verandering van denkwijze of geweld tot stand zullen kunnen brengen. De kantonnale geest heeft in den loop der eeuwen bij ons zulke diepe wortelen geschoten, en is te zeer in alle de staatsinstellingen en in de zeden des volks doorgedrongen, dan dat dezelve zoo gemakkelijk te vernietigen zoude zijn. Aan den eenen kant is het wel niet te ontkennen, dat in verscheiden en vooral in de grootere kantons het aantal niet gering is van diegenen, die gaarne de eenheid van Zwitserland zouden bewerken, maar aan den anderen kant zoo is het toch zeker, dat het grootste gedeelte der denkende Zwieters wel eenige verbetering in het bestaande Bondsverdrag wenschelijk acht, maar de onafhankelijkheid der kantons daardoor niet benadeeld wil hebben. Indien Zwitserland, door het zamensmelten der 22 kantons in een eenigen staat, werkelijk tot eene onafhankelijke Mogendheid verheven kon worden, dan moest elk vaderlandlievend Zwitser zulk eene vereeniging wenschen; maar bij den kleinen omvang des lands is zulks niet mogelijk; en hoe volledig de centralisatie ook ware, tegenover het buitenland zou Zwitserland altijd hetzelfde blijven, namelijk een Staat van ondergeschikten rang. Wat daarentegen het inwendige betreft, zou Zwitserland aan groote gevaren blootgesteld zijn, indien de magt in handen van eenige weinigen vereenigd wierd, daar deze zeer ligt in het belang van eenige vreemde Mogendheid konden getrokken en het land daardoor aan de gevaarlijkste verwickelingen blootgesteld zou worden. Onder zulke omstandigheden zou Zwitserland al zeer spoedig zelfs den laatsten schijn van onafhankelijkheid verliezen.

De eenige stellige waarborg voor een duurzaam onafhankelijk bestaan en voor de welvaart en vrijheid van Zwitserland is, gelijk alle denkende Zwietersche staatsmannen en met name Johann von Muller dit hebben uitgesproken, in deszelfs bondgenootschappelijk stelsel gelegen. Maar wij zullen waarschijnlijk nog hevige stormen te verduren hebben, alvorens dit gevoelen kan zegevieren."

TURKIJE.

Sultan Mahmood heeft aan Sir E. Thomason, eene fraaije met diamanten bezette doos, door het Engelsch gezantschap, doen ter hand stellen, voor zijn, voortreffelijk bevonden, werk over de Heilige schrift.

MENGELINGEN.

VAN DIEMENSLAND.

De wol van van Diemensland, welke teelt in 1824 nagenoeg geheel veronachtzaamd werd is thans een stapel artikel van uitvoer geworden en begint de beroemde vachten van Deutschland en Spanje, op de Engelsche markt te vervangen.

Het in deze kolonie gewonnen koren, heeft in verscheiden jaren belangrijke retouren gegeven, vooral naar Nieuw Zuid Wales, Mauritijs en Rio Janairo.

De uitvoer in het algemeen, die in 1824, slechts 14500 pd. st. beliep, was in 1833 tot op meer dan 157.907 pd. st. gerezen; de inkomsten aan indirecte belastingen, bedroegen in 1823, 72,000 pd. st. en in 1833, 75,000 pd. st. Bij deze vermeerdering van rijkdom, verbreidde zich ook het onderwijs en de godsdienstige opvoeding.

De bevolking van van Diemensland, gaat geene 30,000 zielen te boven, waarvan nagenoeg de helft gedetineerden.

ZUID WALES.

De toestand dezer volkplanting, wordt als zeer bloeiend afgeschilderd. In 1829 bedroeg de bevolking, 46,598 zielen, waarvan 37,611 tot het mannelijk en 8087 tot het vrouwelijk geslacht behoorden. Men telde er 25248 protestanten en 11236 katholieken, 95 joden en 19 heidenen. In 1819, waren er 3,572 paarden, 72789 stuks hoornvee en 75349 schapen; in 1828 daarentegen, 12,479 paarden, 263,858 stuks hoornvee en 536,391 schapen. In het gemelde jaar 1819, waren 337,114 morgen lands, in bezit genomen, waarvan 47,937 morgen behouwd; in 1829 telde men er reeds 2,906,346 morgen grond eigendom, waarvan 71,523 morgen behouwd.

De in 1829 aangelegde volkplanting aan de Zwanen-rivier, had reeds in het volgende jaar, 1,290 inwoners, 204 stuks hoornvee, 1,099 schapen, 106 varkens en 50 paarden. Aan de planters waren 525,000 morgen land afgestaan.

Fransche dagbladen melden uit Alexandrie, dat door eenen Franschman met name *Lirant*, een ijke goud-ader ontdekt is in den bergpas, bij de landengte van Suez. Van negen kis-

ten erts, daarvan naar *Kairo* overgebracht, hebben eenigen, een vijfde gedeelte zuiver metaal opgeleverd, en dus meer dan de rijkste mijnen van *Peru*. Intusschen bestaat er een volslagen gebrek aan drinkbaar water en brandstof, waardoor het mijnwerk ten hoogste belemmerd wordt.

Omtrent het getal mannen en vrouwen in eenige gewesten, zijn door een bekwaam man in Frankrijk, de volgende nasporingen gedaan: voor 100 meisjes, die geboren worden, zijn er in Rusland 108.91 jongens; 167.71 in de provincie Milaan; in Mecklenburg 107.07; in Frankrijk 106.55; in de Nederlanden 106.44; in Brandenburg en Pommeren 106.27, in de Beide Sicilien 106.18, in Oostenrijk 106.10, in Silesie en Saksen 106.05, in Pruisen 106.91, in Westphalen en het Groothertogdom van den Rhijn 105.86, in Wurtemberg 105.96, in Posen 105.66, in Bohemen 105.38, in Engeland 104.75, in Zweden 104.62. Het midden van deze getallen zijn dus 106 jongens voor 100 meisjes. De twee uitersten bieden Zweden en Rusland aan.

Zie hier, naar rang van ancienniteit, de ouderdom der Souvereinen van Europa:

Karel-Jan, Koning van Zweden, 60 jaar; Willem IV, Koning van Engeland, 69 jaar; Gregorius XVI, Paus, 68 jaar; Frans I, Keizer van Oostrijck, 66 jaar; Frederik VI, Koning van Denemarken, 66 jaar; Fredrik Willem, Koning van Pruisen, 63 jaar; Willem, Koning der Nederlanden, 61 jaar; Lodewijk-Philips, Koning der Franschen, 60 jaar; Willem, Koning van Wurtemberg, 52 jaar; Mahmoud II, Keizer van Turkye, 48 jaar; Lodewijk, Koning van Beieren, 47 jaar; Leopold, Koning der Belgen, 42 jaar; Nicolaus, Keizer van Rusland, 37 jaar; Karel Albert, Koning van Sardinië, 35 jaar; Ferdinand II, Koning van Sicilië, 35 jaar; Donna Maria, Koningin van Portugal, 14 jaar; Maria Isabella Louise, Koningin van Spanje, 3 jaar.

Courrier Belge.

ADVERTENTIE.

—De Resident van Passaroeang geeft hiermede kennis, dat op verkregen autorisatie, op zaterdag den 19den April aanstaande, voor stationnements pakhuizen, gelegen in de kampong Kotta, openbaar zal worden verkocht, eene hoeveelheid van 40 kranjangs Havaannah tabak, in het verleden jaar, in deze Residentie geteeld; waarvan:

21 Kranjangs van de 1ste soort.

14 Idem " " 2de " " " "

5 Idem " " 3de " " " "

elke kranjang inhoudende ongeveer 2600 ponden.

Deze verkoop zal geschieden tegen kopergeld, zonder reserve, op het gewoon crediet van drie maanden.

PASSAROEANG, De Resident voornoemd,
den 24sten Maart 1834. VAN NES.

De Resident van Passaroeang is voornemens, op zaterdag den 26sten April aanstaande, onder nadere approbatie van het Gouvernment, op het Residentie bureau te Passaroeang, puik aan den minst i dende uit te besteden, den vervoer door middel van pedatties of karren, van koffij uit de na te melden pakhuizen naar de hoofdplaats, berekend bij de piket en dit wel bij de volgende perceelen, als:

Het 1ste perceel.

Eene hoeveelheid van ongeveer 15,000 pikels uit het pakhuis te Batook, zijnde een afstand van 17 palen.

Het 2de perceel.

Eene hoeveelheid van ongeveer 20,000 pikels uit het pakhuis te Malang, zijnde een afstand van 35 palen.

Het 3de perceel.

Eene hoeveelheid van ongeveer 20,000 pikels uit het pakhuis te Glandang, zijnde een afstand van 28 palen.

Het 4de perceel.

Eene hoeveelheid van ongeveer 7,000 pikels uit het pakhuis te Bangil, zijnde een afstand van 10 palen.

Wanneer de afleveringen eenmaal zijn aangevangen, zullen de aannemers gehouden zijn zorg te dragen dat er zoo vele pedatties of karren aan de bovengemelde pakhuizen steeds aanwezig zijn, dat er nimmer eenig oponthoud in den afvoer behoeft plaats te vinden, op verbeurte, wanneer er geene karren of pedatties aanwezig zijn, deze door het plaatselijk bestuur op rekening van den aannemer, onverschillig tegen welken prijs, zullen ingehuurd worden.

De karren of pedatties zullen niet mogen overladen worden of andere goederen te gelijk met de koffij afvoeren.

Op de ledig teruggaande karren of pedatties, zullen de ledige zakken moeten worden opgenomen; de aannemers zullen afzonderlijk kunnen kontrakteren voor den opvoer van ongeveer f 800,000 kopergeld naar bovengemelde plaatsen.

De gadinghebbenden worden verzocht hunne inschrijvingsbiljetten intedienen, voor of uiterlijk op den dag der aanbesteding, aan het bureau van den ondergeteekende.

De Resident voornoemd,
VAN NES.

Ferdinand Gouwj, in leven gepensioneerd majoor titelair

RECEIVED
JAN 10 1967